Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0896/2016

4.7.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 37 odst. 3 jednacího řádu a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

o pracovním programu Komise na rok 2017
(2016/2773(RSP))

Vicky Ford
za skupinu ECR

B8-0896/2016

Usnesení Evropského parlamentu o pracovním programu Komise na rok 2017 (2016/2773(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na prohlášení Evropské komise o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže ze dne 19. února 2016,

– s ohledem na prohlášení Evropské rady o konkurenceschopnosti ze dne 19. února 2016,

– s ohledem na interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí,

– s ohledem na závěrečnou zprávu skupiny na vysoké úrovni pro oblast administrativní zátěže ze dne 24. července 2014 nazvanou „Omezování byrokracie v Evropě – odkaz a výhled“,

– s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o cestě k lepší regulaci jednotného trhu[1],

– s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013[2],

– s ohledem na čl. 37 odst. 3 jednacího řádu

A. vzhledem k tomu, že členské státy Evropské unie čelí významným hospodářským výzvám na nadcházející desetiletí na rychle se měnícím a stále náročnějším celosvětovém trhu;

B. vzhledem k tomu, že pouze konkurenceschopné ekonomiky budou moci vytvářet pracovní místa a přinášet prosperitu, která zvyšuje životní standardy jejich občanů, financovat investice do budoucna, zajišťovat kvalitní vzdělávání a příležitosti pro mladé lidi, zkvalitňovat zdravotní péči a poskytování penzí a zlepšovat veřejné služby;

C. vzhledem k tomu, že členské státy Evropské unie potřebují zvýšit úroveň produktivity a inovací, aby mohly řešit ekonomické výzvy, jimž čelí;

D. vzhledem k tomu, že je třeba, aby členské státy Evropské unie snížily veřejné a soukromé zadlužení s cílem zajistit pevný základ pro dlouhodobě udržitelný hospodářský růst;

E. vzhledem k tomu, že veřejné mínění je stále ostražitější vůči Evropské unii, která si patrně osobuje pravomoci a funkce, jež by se daly lépe plnit na úrovni jejích členských států či jejich regionálních a místních orgánů, nebo by je mohli vykonávat sami občané;

[1] Přijaté texty, P8_TA(2016)0105.
[2] Přijaté texty, P8_TA(2016)0103.

F. vzhledem k tomu, že si občané Evropské unie zjevně přejí Unii postupující citlivě, která usnadní spolupráci mezi svými členskými státy v oblastech, kde to může přinést přidanou hodnotu, ale která především dodržuje základní zásady subsidiarity a proporcionality;

1. vyzývá Komisi, aby v roce 2017 upřednostnila opatření, která napomohou dlouhodobému udržitelnému růstu a zajistí pracovní místa a prosperitu;

2. podporuje prohlášení Komise ze dne 19. února 2016 o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže, které stanoví, že „Komise zřídí mechanismus pro přezkum stávajících právních předpisů EU, kterým se ověří jejich soulad se zásadami subsidiarity a proporcionality“; naléhavě žádá Komisi, aby plně prováděla doporučení obsažená v usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013;

3. vyzývá Komisi k ambicióznímu provádění interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů, a zejména oddílů týkajících se testů malých a středních podniků a konkurenceschopnosti v rámci posouzení dopadu, stanovení cílů snížení zátěže, roční analýzy zátěže a činnosti Výboru pro kontrolu regulace; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby byly mikropodniky co možná nejvíce vyňaty ze všech návrhů právních předpisů, tak aby to mohlo podpořit nové začínající podniky a podnikatele; žádá Komisi, aby zajistila, aby její pracovní program prováděl doporučení stanovená v usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2016 o „Cestě k lepší regulaci jednotného trhu“;

4. zdůrazňuje, že dosažení nových obchodních ujednání je zásadní jako součást tohoto programu pro růst s cílem rozvíjet konkurenceschopný evropský hospodářský rámec otevřený navenek, který dokáže přinášet skutečné výhody a nižší ceny pro spotřebitele i vytvářet nová pracovní místa;

5. vyzývá Komisi, aby se zaměřila na vývoj modernizovaného a účinného rozpočtu; konstatuje, že účty EU byly systematicky potvrzovány, jako by poskytovaly „věrný a poctivý“ obraz o financích Evropské unie, že však přetrvávají obavy ohledně efektivnosti výdajů, a vyzývá proto Komisi, aby důsledně změnila priority svého přístupu k rozpočtové kontrole, kde dochází k nedostatečnému pokroku, pokud jde o řešení problematiky, která představuje zásadní otázku pro evropské veřejné mínění; zdůrazňuje, že je třeba efektivněji využívat peníze daňových poplatníků, což znamená plné zapojení členských států do řešení problémů špatného řízení a podvodů; vyzývá k pravidelnému hodnocení stávajících politik, k jejich přezkumu a v případě nutnost k jejich úpravě tak, aby odpovídaly potřebám budoucnosti a rychle se měnícího technologického a hospodářského prostředí; zdůrazňuje, že je důležité, aby tato hodnocení prováděly zcela nezávislé a objektivní orgány;

ČÁST 2: KONKRÉTNÍ NÁVRHY TÝKAJÍCÍ SE PRACOVNÍHO PROGRAMU

„Nový impuls pro zaměstnanost, růst a investice“

Mechanismus provádění zásad subsidiarity a proporcionality a prováděcí mechanismus pro snižování zátěže

6. je přesvědčen, že oba nové mechanismy týkající se provádění zásad subsidiarity a proporcionality a snižování zátěže nastíněné v prohlášení Komise ze dne 19. února 2016 posílí platformu Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) a přispějí k hospodářskému růstu, vytváření pracovních míst a zvýšené prosperitě;

7. konstatuje, že Evropská rada ve svém prohlášení o konkurenceschopnosti ze dne 19: února 2016 vyzývá také k „cílům pro snížení zátěže v klíčových odvětvích“; žádá, aby Komise v souladu s těmito prohlášeními učinila ze snižování zátěže základní prvek prohlášení o záměru pracovního programu na rok 2017 s cílem stanovit pozitivní reformní program pro pracovní program jako takový a pro předpokládané společné prohlášení o ročním interinstitucionálním programování;

8. naléhavě vyzývá Komisi, aby do pracovního programu pro mechanismy uplatňování subsidiarity a snižování zátěže zařadila jako priority následující body:

   – nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení,

   – směrnici 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby,

   – směrnici 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání,

   – směrnici 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb,

   – směrnici 2012/27/EU o energetické účinnosti,

   – nařízení (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek,

   – nařízení (EU) č. 528/2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání,

   – nařízení (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh,

   – nařízení (ES) č. 396/2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu,

   – směrnici Rady 91/676/EHS o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů,

   – nařízení (ES) č. 1967/2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři,

   – iniciativu na podporu malých a středních podniků Small Business Act,

   – nařízení (EU) č. 165/2014 o tachografech v silniční dopravě,

   – směrnici 2014/95/EU, pokud jde o zveřejňování nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami,

   – prováděcí nařízení Komise (EU) č. 815/2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EU) č. 904/2010, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového

a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani;

9. vyzývá Komisi ke stažení návrhu právního předpisu o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách;

10. vyzývá Komisi, aby přezkoumala návrh na cílený přezkum kvalifikační směrnice 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany;

11. vyzývá k tomu, aby priority pracovního programu, které mají být navrženy do konce roku 2016 v rámci nového mechanismu subsidiarity a proporcionality a mechanismu snižování zátěže, byly zahrnuty do pracovního programu na rok 2017;

Zdokonalení tvorby právních předpisů

12. konstatuje, že Komise souhlasila se stanovením jasného cíle snížení ekonomických nákladů souvisejících s regulační zátěží pro podniky; vyzývá k tomu, aby byl tento cíl v souladu s předchozími ambicemi stanoven na 25 % do roku 2020, s dlouhodobým cílem omezení zátěže stávajících nařízení EU do roku 2030 na polovinu, ve spolupráci s parlamenty členských států; zdůrazňuje, že by tento obecný cíl měl také zahrnout náklady na dodržování předpisů a že by mělo být v oblasti nákladů na dodržování předpisů také vyvinuto značné úsilí; žádá, aby každá nová Komise stanovila předběžné cíle, a to na základě konzultace s Evropským parlamentem a Evropskou radou; je přesvědčen, že program REFIT představuje významný krok směrem ke zjednodušení právních předpisů, snížení administrativní regulační zátěže pro podniky a k odstranění překážek bránících růstu a tvorbě pracovních míst; vybízí důrazně Komisi, aby pokud možno uplatňovala vzorec „za každou nově vytvořenou normu musí být dvě staré normy zrušeny“, při zvážení přínosů zavedení regulačních kompenzací, podle nichž nová pravidla, která zvyšují administrativní a regulační zátěž, mohou být uložena, pouze pokud je možné snížení odpovídající dvojnásobku zátěže;

13. vyzývá Komisi, aby podle příslušných ustanovení nové interinstitucionální dohody naléhavě předložila návrhy zavádějící cíle co nejrychlejšího snížení zátěže v klíčových odvětvích; vyzývá Komisi, aby předložila metodu, již hodlá používat k určování klíčových odvětví, pro něž budou stanoveny cíle snížení zátěže;

14. zdůrazňuje význam ročního průzkumu zátěže dohodnutého v rámci interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů, jakožto významného nástroje sloužícího k jasné a transparentní identifikaci a monitorování výsledků úsilí Unie o zamezení nadměrné regulaci a snížení administrativní zátěže, které by měly zahrnout seznam týkající se konkrétně malých a středních podniků; je přesvědčen o tom, že roční průzkum zátěže musí být využit k identifikaci zátěže, již představují jednotlivé legislativní návrhy a akty ze strany Komise i ze strany členských států;

15. konstatuje, že soulad se zásadou subsidiarity a proporcionality se v současnosti posuzuje pouze na počátku legislativního procesu; zdůrazňuje proto, že je třeba zavést kontrolu subsidiarity a proporcionality při ukončení legislativního procesu a před přijetím konečného znění, což by napomohlo k tomu, aby byly tyto zásady dodržovány po celou dobu legislativního procesu; naléhavě vyzývá Komisi, aby po uzavření

třístranných jednání využívala lhůty na rozmyšlenou vždy, kdy je to možné, a to k dokončení posouzení dopadu a kontroly subsidiarity, a v zájmu transparentnosti;

16. vyzývá Komisi, aby uznala, že program zlepšování právní úpravy má místní/regionální dimenzi, která není nutně řešena pomocí subsidiarity, a žádá Komisi, aby své postupy hodnocení dopadů regulace (odlišné od „posouzení územního dopadu“) rozšířila s cílem přezkoumat finanční a administrativní dopad stávajících a nových standardů na místní/regionální vlády;

17. vyzývá Komisi, aby naléhavě provedla přezkum iniciativy „Small Business Act“ a zjistila tak, jak může účinně fungovat zároveň s programem zlepšování právní úpravy;

18. navrhuje, aby se Komise v rámci svého programu zlepšování právní úpravy zaměřila na inovační způsoby s cílem dosáhnout politických výsledků bez právních předpisů, například s využitím behaviorální ekonomie k přezkumu a ovlivňování chování;

19. vyzývá Komisi, aby prováděla konzultace se zúčastněnými stranami ve všech fázích procesu tvorby právních předpisů, včetně nejranější fáze legislativního procesu, a to s cílem předcházet nezamýšleným dopadům;

20. žádá Komisi, aby přezkoumala působení platformy REFIT s cílem zajistit její transparentnost a uživatelskou vstřícnost; vyzývá k tomu, aby byla v roce 2017 zhodnocena její účinnost a výsledky;

21. žádá Komisi, aby v roce 2017 připravila hodnocení nezávislosti Výboru pro kontrolu regulace při plnění jeho úlohy dohledu a aby poskytla objektivní poradenství ohledně příslušných posouzení dopadu a nastínila, jaké následné kroky mohou být potřebné;

22. vyzývá sociální partnery, pokud jde o článek 155 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v souvislosti se stávajícími a budoucími rámcovými dohodami, včetně rámcové dohody o kadeřnickém odvětví z roku 2012, aby si osvojili lepší regulační nástroje, více využívali posouzení dopadu při svých jednáních, a aby předložili dohody obsahující návrhy opatření pro Regulační kontrolní výbor Komise;

23. vyzývá Komisi, aby zjišťovala, jakého pokroku a jakých výsledků bylo dosaženo, pokud jde o deset identifikovaných právních předpisů představujících největší zátěž pro malé a střední podniky, včetně směrnic o pracovní době a o agenturním zaměstnávání, a aby přednostně působila v této oblasti;

24. zdůrazňuje, že společnosti mají v poslední době tendenci přesouvat výrobu a služby zpět do Evropy, což poskytuje příležitosti k vytváření pracovních míst; vyzývá Komisi, aby zvážila, jak by EU mohla pomoci podnikům využít příležitosti, které tento trend návratu do Evropy nabízí;

25. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s přezkumem právních předpisů o zdraví a bezpečnosti uplatňovala zásady zlepšení právní úpravy s cílem zajistit, aby nový rámec zůstal přiměřený a bylo možné jej přizpůsobit měnícím se podmínkám na pracovišti; je přesvědčen, že by měla být vypracována ustanovení, například v rámcové směrnici, za účelem hodnocení prováděného každých deset let;

26. vyzývá Komisi, aby zvýšila zapojení vnitrostátních parlamentů a aby s nimi široce konzultovala, pokud uvažuje o přezkumech a zrušení právních předpisů EU; vyzývá k automatickému ustanovení o skončení platnosti u všech právních předpisů EU, což by bylo impulsem pro cílené nezávislé posouzení dopadu, které by naopak mohlo vést k přezkumu nebo ke zrušení právních předpisů; zdůrazňuje, že posouzení dopadu by také mohlo přezkoumat mimo jiné prvky, jako je soulad se subsidiaritou a proporcionalitou, zátěž na členské státy, podniky, zejména malé a střední podniky, a zúčastněné subjekty, a zhodnotit potenciální „repatriaci“ pravomoci EU; konstatuje, že pokud posouzení dopadu nemůže prokázat další relevanci právního předpisu na úrovni EU, znamenalo by to automatický předpoklad zrušení;

27. vyjadřuje zklamání nad odpovědí, kterou Komise poskytla vnitrostátním parlamentům v případech, kdy byla vystavena „žlutá karta“; je přesvědčen, že je nezbytné, aby Komise prováděla doporučení obsažená v usnesení Parlamentu ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013, zintenzívnit dialog s vnitrostátními parlamenty a komplexně reagovat na jakékoli obavy, které vysloví v jakémkoli zveřejněném stanovisku; domnívá se, že je rovněž nezbytné, aby se zástupci Komise účastnili slyšení příslušného výboru nebo výborů Parlamentu a aby jim postoj Komise týkající se stanovisek k subsidiaritě podrobně vysvětlili;

28. naléhavě vyzývá Komisi, aby zintenzívnila svůj politický dialog a dialog o právních předpisech s vnitrostátními a případně regionálními parlamenty, a to koordinovaným způsobem, s cílem plně zhodnotit soulad potenciálních a současných návrhů EU s pravomocemi těchto parlamentů a se zásadou subsidiarity a proporcionality; konstatuje, že by k tomuto postupu mělo docházet v konzultační a přípravné fázi legislativního plánování, dříve než budou návrhy EU zveřejněny, a že by měl být neustále monitorován s cílem zajistit pravidelné posuzování stávajících právních předpisů; konstatuje, že při spolupráci se svými protějšky v jiných členských státech mají vnitrostátní parlamenty k dispozici řadu příslušných nástrojů, s jejichž pomocí bude Komise žádána o přijetí podstatných opatření a o řešení výzev z vnitrostátních parlamentů, včetně práva na závazný právní podnět („zelená karta“), jak navrhuje COSAC, na „červenou kartu“ na základě zásady subsidiarity, která by 16 členským státům umožnila zabránit postupu s určitým právním předpisem EU, užší zapojení do přezkumu aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů a právo zahájit parlamentní vyšetřování v evropských záležitostech, včetně finanční transparentnosti;

29. vyzývá Komisi, aby pomohla usnadnit provádění a ratifikaci Marrákešské smlouvy o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení;

30. nesouhlasí s navrhovanými právními předpisy o genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách, které nedodržují zásady subsidiarity a proporcionality; zdůrazňuje, že členské státy jsou samy schopny nejlépe přinášet řešení, která jsou vhodná pro jejich konkrétní kulturní a podnikatelské prostředí, spíše než aby byly vystaveny kontraproduktivnímu přístupu na základě jednotné kvóty pro všechny členské státy;

Finanční služby

31. vyzývá k úsilí o urychlení a upřednostnění dokončení unie kapitálových trhů (CMU)

vzhledem k její úloze při stimulaci růstu a globální konkurenceschopnosti; zdůrazňuje význam provádění souhrnného posouzení dopadu hospodářských právních předpisů s cílem identifikovat legislativní nesrovnalosti, které by působily jako překážky pro unii kapitálových trhů;

32. požaduje, aby se při vytváření politiky uplatňovalo větší zaměření na globální konkurenceschopnost finančních odvětví EU; dále konstatuje, že je třeba posílit koordinaci evropských orgánů dohledu (ESA) a Komise s mezinárodními organizacemi, s cílem podpořit zájmy EU;

33. vyzývá Komisi, aby pravidelně sledovala provádění finančních právních předpisů s cílem posoudit problémy při provádění, nechtěné důsledky a prvky, které by mohly být přepracovány, aktualizovány nebo zrušeny, zdůrazňuje úlohu, kterou musí hrát evropské orgány dohledu a jednotný mechanismus dohledu při dosahování cílů v oblasti zlepšování právní úpravy; v této souvislosti poznamenává, že by orgány dohledu měly úzce spolupracovat s vnitrostátními odborníky a zúčastněnými stranami při vypracovávání technických norem, aby se zabránilo nechtěným důsledkům;

34. zdůrazňuje, že by veškeré návrhy nových právních předpisů měly podléhat důkladnému posouzení dopadu a analýze nákladů a přínosů ze strany Komise v souladu s její agendou týkající se zlepšování právní úpravy, aby bylo zajištěno předkládání návrhů pouze tehdy, nelze-li zamýšlených účinků dosáhnout nelegislativními prostředky; vyzývá Komisi, aby splnila svůj nový závazek k přezkoumání souboru finančních nařízení EU a zásad subsidiarity a proporcionality, a netrpělivě očekává výsledky v oblasti finančních služeb; dále konstatuje, že je důležité zajistit odpovídající rozdělení pravomocí mezi EU a členské státy, a to s ohledem na zkušenosti a znalosti vnitrostátních orgánů dohledu, pokud jde o jejich místní trh;

35. vítá úsilí Komise a členských států při aktivní podpoře boje proti daňovým podvodům, vyhýbání se daňovým povinnostem, agresivnímu daňovému plánování a využívání daňových rájů; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby vzala v úvahu globální povahu daňových podvodů, daňových úniků, agresivního daňového plánování a využívání daňových rájů a zajistila, aby jakákoli přijatá opatření chránila konkurenceschopnost podniků v EU a současně zajistila dostatečnou transparentnost, s cílem zvýšit důvěru spotřebitelů ve spravedlnost daňových systémů členských států EU;

36. vyzývá k včasnému provedení stávajících právních předpisů bankovní unie a k posílení dialogu s odborníky daného sektoru za účelem posouzení dopadu a účinnosti přijatých právních předpisů; připomíná, že několik členských států dosud neprovedlo právní předpisy o rekapitalizaci, a proto naléhavě žádá Komisi, aby zajistila rychlé a úplné provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank (BRRD); žádá Komisi, aby provedla důkladné posouzení rizik v rámci návrhu režimu evropského pojištění vkladů (EDIS); konstatuje v této souvislosti, že by toto posouzení mělo zahrnovat komplexní přehled aktuálního stavu infrastruktury a financování vnitrostátních systémů pojištění vkladů; konstatuje, že musí být rovněž respektovány zájmy členských států, které se nepodílejí na bankovní unii nebo eurozóně;

37. požaduje přiměřená opatření pro menší banky s cílem přizpůsobit požadavky na podávání zpráv velikosti bank, čímž se zamezí tomu, aby menší banky podávaly více informací, než považují orgány dohledu za nezbytné, aby mohly pochopit rizikový

profil bank a potenciální dopad na finanční stabilitu; dále konstatuje, že budoucí ukazatel čistého stabilního financování by mohl být přizpůsoben obchodním modelům bank tak, aby menší banky, které nejsou tak závislé na velkoobchodním financování, mohly být vyňaty;

38. žádá Komisi, aby posoudila způsoby, jak realizovat evropskou měnovou a hospodářskou unii (EMU) jinak než směrem uvedeným ve zprávě pěti předsedů; je proti vytvoření rozpočtové kapacity pro eurozónu; prohlašuje, že věrohodné provádění zásady „no bail-out“ uvedené v článku 125 SFEU by posílilo suverenitu a odpovědnost členských států, pokud jde o sociální, hospodářskou a fiskální politiku;

„Propojený jednotný digitální trh“

39. podporuje Komisi při upřednostňování jednotného digitálního trhu z důvodu možností, které nabízejí digitální aktivity při tvorbě pracovních míst, vytváření nových začínajících podniků a rychle se rozvíjejících podniků, růstu a inovacích; uznává význam digitální transformace průmyslu EU pro tvorbu pracovních míst, zvyšování produktivity a posilování konkurenceschopnosti a tudíž zajišťování růstu; zdůrazňuje, že rok 2017 bude rokem realizace, protože je třeba uzavřít legislativní návrhy a zahájit v členských státech práci spojenou s prováděním;

40. doporučuje, aby před spuštěním legislativních návrhů v digitální oblasti Komise prozkoumala osvědčené postupy v členských státech a na mezinárodní úrovni, podpořila opatření ze strany průmyslu, zaměřila se na provádění stávajících právních předpisů a v případě potřeby modernizovala stávající vnitrostátní právo a právo EU a aby měla zákonodárnou iniciativu pouze v naprosto nezbytném případě;

41. vyzývá Komisi, aby odstranila byrokracii a neodůvodněné či nepřiměřené regulační i neregulační překážky, aby mohl být plně využit potenciál digitální transformace průmyslu a přeshraničního elektronického obchodu; zdůrazňuje, že opatření by neměla být protekcionistická, ale navržena tak, aby se digitální prostředí stalo atraktivním pro rozvoj evropských podniků i pro firmy, kteří se snaží usadit a obchodovat v Evropě, a rovněž pro spotřebitele a ostatní uživatele;

42. vyjadřuje politování nad tím, že se Komise nezabývala značnými obavami týkajícími se daňových opatření v digitální ekonomice, zejména daní z přidané hodnoty (DPH); opakuje výzvu navrhnout zavedení společného celoevropského zjednodušujícího opatření (prahová hodnota DPH), které by pomohlo malým podnikům provozujícím elektronický obchod; zdůrazňuje naléhavost potřeby řešit tento problém; opakuje v této souvislosti, že daňová politika je v kompetenci členských států;

43. žádá Komisi, aby podpořila pevný režim duševního vlastnictví a větší vymáhání práv duševního vlastnictví, což by stimulovalo konkurenceschopnost a podpořilo inovativní podniky, přineslo odměnu tvůrcům a mnoho výhod uživatelům děl chráněných autorským právem; vítá přístup „následovat peníze“ a zdůrazňuje, že by Komise, společně s členskými státy, měla podporovat povědomí a náležitou péči v celém dodavatelském řetězci a vybízet k výměně informací a osvědčených postupů, a to za účelem boje proti porušování práv duševního vlastnictví v komerčním měřítku, stejně jako k posílené spolupráci veřejného a soukromého sektoru;

„Odolná energetická unie a progresivní politika v oblasti změny klimatu“

44. důrazně podporuje závěry sdělení Komise (COM(2016)0062) obsahující posouzení důsledků Pařížské dohody, v níž jsou zachovány hlavní cíle Evropské rady a struktura pro rámec v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030; varuje však před jakoukoli budoucí úpravou závazků snižování emisí EU do roku 2030 v rámci prvního globálního hodnocení UNFCCC v roce 2023, která by mohla negativně ovlivnit jistotu, že společnosti a investoři musí být hybnou silou přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství; je přesvědčen, že je nezbytné zachovat ustanovení na ochranu průmyslových odvětví, která jsou ohrožena únikem uhlíku;

45. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím své příští koncepce trhu s elektrickou energií zajistila skutečně rovné podmínky pro všechny zdroje energie, které přispívají ke snížení emisí skleníkových plynů v EU;

46. vyzývá Komisi, aby předložila podrobné posouzení vlivu zaměřené na sociální a hospodářské důsledky nové koncepce trhu s elektrickou energií, zejména v regionu střední a východní Evropy, který bude pravděpodobně snášet vyšší náklady na transformaci energetiky než jiné členské státy EU;

47. je přesvědčen, že v budoucí koncepci trhu s elektřinou musí být zohledněny různé složky, aby byl vytvořen plně funkční systém; v této souvislosti uznává, že je důležité maximalizovat možnosti skladování energie v Evropě, a vyzývá Komisi, aby podporovala nediskriminační rámec příznivý pro investice pro různé druhy technologií skladování elektrické energie;

48. vyjadřuje obavy v souvislosti s prováděním směrnice o energetické účinnosti a vyzývá Komisi, aby na základě jednotných pokynů spolupracovala s členskými státy na zajištění účinného provádění; v náležitých případech podporuje zásadu „účinnost na prvním místě“ a domnívá se, že cíle by měly být přiměřené a realistické; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby samotné právní předpisy EU v oblasti klimatu a energetiky byly spíše účinné a přiměřené a ne protichůdné a aby se nepřekrývaly;

49. připomíná, že emise skleníkových plynů z letecké dopravy byly zahrnuty do systému obchodování s emisemi EU (EU ETS) dne 1. ledna 2012, podle něhož všem provozovatelům letadel v rámci systému obchodování s emisemi vznikla povinnost získat povolenky na emise uhlíku; bere na vědomí, že v letech 2013 a 2014 byla přijata dvě rozhodnutí o „pozastavení času“, jimiž se dočasně omezí oblast působnosti systému obchodování s emisemi EU tak, aby byly vyloučeny mezinárodní lety, s cílem umožnit Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO) získat čas na vypracování celosvětového tržního opatření pro snížení emisí z mezinárodní letecké dopravy; připomíná, že tato výjimka přestane platit v roce 2017; vyzývá Komisi, aby v dostatečném předstihu vypracovala zprávu a doporučení, aby bylo možné přezkoumat rozhodnutí, které bylo přijato na 39. shromáždění ICAO v září/říjnu 2016, o globálním trhovém opatření a přizpůsobit požadavky směrnice prostřednictvím nového legislativního návrhu;

„Lepší a spravedlivější vnitřní trh a posílená průmyslová základna“

50. podporuje závazek obsažený ve strategii pro jednotný trh, a to zajistit, aby Evropa

celosvětově zůstala v čele, pokud jde o vypracování norem; vybízí k normalizaci, jež je slučitelná s mezinárodním přístupem buď prostřednictvím vývoje celosvětových mezinárodních norem, nebo, ve vhodných případech, i uznáním rovnocenných mezinárodních norem; vyzývá Komisi, aby zajistila, že společná iniciativa se bude nadále opírat o potřebu identifikovanou v odvětví a založenou na přístupu zdola nahoru a že bude vytvářet normy s prokázaným významem pro trh;

51. domnívá se, že je nezbytné provést více práce s cílem zajistit, aby se na stanovování norem vztahovalo dostatečně známé a dostupné odvolací řízení; vybízí Komisi, aby spolu s vnitrostátními a evropskými normalizačními orgány vycházela z osvědčených postupů s cílem zlepšit mechanismy odvolání;

52. vyzývá Komisi, aby předložila roční přehled necelních překážek, které ovlivňují jednotný trh vnitřně, a analýzu prostředků na jejich odstranění s cílem uvolnit dosud nevyužitý potenciál jednotného trhu;

53. poukazuje na to, že předpisy, které v rozporu s právem EU nepřiměřeným způsobem omezují maloobchodní a velkoobchodní činnost, mohou vytvářet značné překážky pro vstup nových hráčů, což vede k otevírání menšího počtu nových prodejen, narušování hospodářské soutěže a k vyšším cenám pro spotřebitele; vyzývá Komisi, aby provedla důkladnou analýzu omezení vztahujících se na provozování maloobchodů a velkoobchodů na jednotném trhu;

54. vyzývá Komisi, aby jednala rozhodným způsobem tak, aby zlepšila uplatňování vzájemného uznávání; v této souvislosti očekává plán Komise na zvyšování informovanosti příslušných orgánů a na revizi nařízení o vzájemném uznávání a doprovodných pokynů s cílem vyřešit otázky spojené s prováděním nebo uplatňováním zásady vzájemného uznávání, přičemž se zohlední potřeba zajistit ochranu spotřebitelů;

55. zdůrazňuje, že by budoucí opatření, jako je např. navrhovaný pas služeb, neměla vést k další administrativní zátěži, ale měla by řešit necelní překážky a zabývat se pokrokem ve vzájemném uznávání;

56. vyzývá Komisi, aby navrhla nástroj na analýzu údajů v rámci strategie pro jednotný trh, který by mohl zlepšit monitorování provádění právních předpisů týkajících se jednotného trhu;

57. vyzývá Komisi, aby do svého připravovaného přezkumu telekomunikačního rámce začlenila tyto zásady:

    a. právní předpisy musí být nadále založeny na zásadách, být pružné a odolné vůči budoucím změnám a ne usilovat o předurčení směřování technologického vývoje v odvětví;

    b. hospodářská soutěž by neměla investice narušovat, nýbrž stimulovat; národní regulační orgány si musí uchovat schopnost podporovat různé modely hospodářské soutěže vhodné pro jejich vnitrostátní trhy, zejména s ohledem na geografické oblasti;

    c. v případě telekomunikačních trhů budou i nadále typické strukturálně a historicky

odlišné vnitrostátní trhy, a proto stejná řešení nemusí být vždy vhodná pro každý trh;

d. účinnost využití spektra by měla být maximalizována, ale harmonizace je spíše prostředkem než samotným cílem; proto by se měly zajistit podmínky na podporu trvalého vývoje pod vedením odvětví, pokud jde o využívání spektra, a ne usilovat o určení jeho podoby předem;

58. očekává návrhy na zřízení Evropské rady pro inovace, které musí provázet důkladné posouzení dopadu a které bude možné financovat v rámci nynějších stropů VFR; bere na vědomí první výsledky programu Horizont 2020 a naléhavě vyzývá Komisi, aby ve svém přezkumu v polovině období vyvodila přiměřené závěry opírající se o důkazy a založené na výsledcích, zejména pokud jde o míru úspěšnosti, proces poskytování grantů a nákladový model;

59. vyzývá Komisi, aby provedla kosmickou strategii pro Evropu, a řešila tak potřebu globálně konkurenceschopného kosmického odvětví EU; zdůrazňuje, že přijetí programů Galileo a Copernicus na trhu je příležitostí pro využití potenciálu evropských začínajících podniků a jiných podniků při vývoji kosmických služeb a aplikací s ohledem na inovace, růst a pracovní místa;

Rozumné a vyvážené dohody o volném obchodu

60. žádá, aby Komise pokračovala v činnosti, která jí byla svěřena v souvislosti s otevřenými otázkami, jež je nutné vyřešit v návaznosti na výsledek 10. ministerské konference v Nairobi; konstatuje však, že Světová obchodní organizace (WTO) musí nadále představovat pružné a dynamické fórum pro jednání mezi členskými státy WTO v zájmu další obchodní integrace mezi zeměmi projevujícími zájem; podporuje úsilí WTO o zvýšení její účinnosti a odpovědnosti; žádá, aby po období úvah začala EU pracovat na tom, aby jednání v Ženevě byla doplněna o konkrétní nové otázky, zahrnující mimo jiné investice, státní podniky a služby;

61. žádá formální zahájení jednání o ambiciózních, vyvážených dohodách o obchodu a investicích s Austrálií a Novým Zélandem s vysokou mírou hospodářské integrace, které by měly být uzavřeny v ambiciózním časovém rámci nejen vzhledem ke společným zájmům a hodnotám EU a Nového Zélandu a Austrálie, ale i k podobným normám týkajícím se pracovních a sociálních práv a ochrany životního prostředí;

62. vyzývá Komisi, aby využila současné dynamiky v zemích MERCOSURU, konkrétně v Argentině, k odblokování obchodních jednání mezi EU a organizací MERCOSUR s cílem dosáhnout komplexní a ambiciózní dohody; podporuje modernizaci dohod EU s Mexikem a Chile jako zeměmi, které mají klíčové vztahy s regionem Latinské Ameriky, zejména coby členské státy dynamické regionální skupiny Tichomořské aliance; žádá, aby po dokončení těchto jednání zvážila Komise možnost meziregionální dohody mezi EU a Tichomořskou aliancí;

63. uvědomuje si důležitost rostoucích obchodních a investičních vztahů s nově industrializovanými asijskými zeměmi, jako je Indie, Malajsie, Tchaj-wan a Čína, a pověřuje Komisi, aby vynaložila maximální úsilí na sjednání kvalitních obchodních a investičních dohod s těmito zeměmi; dále žádá, aby Komise po tom, co Evropský soudní dvůr vydá své stanovisko k dohodě o volném obchodě se Singapurem, zajistila,

aby dohoda byla co nejdříve doručena členským státům a Evropskému parlamentu;

64. uznává přínos systému GSP+ k upozorňování na problematiku lidských práv a pracovních norem a ke zvyšování příležitostí pro investice EU v přijímajících zemích; trvá na tom, že systém GSP+ jako nástroj, který může podporovat lidská práva, bude účinný pouze tehdy, bude-li řádně uplatňován; žádá Komisi, aby splnila své povinnosti podle nařízení (EU) č. 978/2012 a do konce roku 2017 zajistila komplexní přezkum zahrnující v případě potřeby i odvetná opatření, pokud si příjemce neplní povinnosti v rámci systému GSP+; se zájmem očekává případnou úspěšnou žádost Srí Lanky o udělení statusu GSP+ za předpokladu, že splní potřebná kritéria;

65. bere na vědomí přetrvávající problém dlouhého období, které ve srovnání s jinými dohodami na celém světě potřebuje Komise k přezkumu a překladu právních textů po ukončení jednání; domnívá se, že vzhledem k rychle se vyvíjejícímu prostředí světového obchodu a naléhavé potřebě ještě více otevřít trhy pro podniky a spotřebitele EU je nutné, aby předmětem dalších úvah, jak dříve požadoval Parlament, bylo zlepšení a zefektivnění procesu právního dolaďování a překladu s cílem zajistit, aby všechny právní texty byly předloženy členským státům a Parlamentu k podpisu a ratifikaci co nejdříve; žádá Komisi, aby nejpozději do 31. března 2017 informovala Parlament o konkrétních návrzích v této oblasti;

66. podporuje trvalé úsilí Komise, kterou podporují členské státy a Parlament, o to, aby všechna probíhající jednání o dohodách o volném obchodu zahrnovala konkrétní kapitoly, jejichž cílem bude stanovit zvláštní právní a technická opatření ke zlepšení schopnosti malých a středních podniků zapojit se do obchodu a investic, protože to má zásadní význam vzhledem k rozšiřování integrovaných celosvětových dodavatelských řetězců v uspořádání světového obchodu;

67. zdůrazňuje trvalý význam vnějších a vnitřních investic do hospodářství EU a potřebu zajistit ochranu podnikům EU všech typů a velikostí, pokud investují na trzích třetích zemí; zdůrazňuje, že ochrana investic je nezbytným prvkem obchodní politiky EU, přičemž uznává zásadu práva na regulaci, potřebu transparentnosti v řízeních a systém založený na jasně vymezených pravidlech; žádá, aby Komise při příštích jednáních i nadále zajišťovala ochranu investic pro investory z EU;

68. uznává, že dohody o volném obchodě by měly být kontrolovány a po jejich uplatnění i poté řádně prosazovány s cílem zajistit nejen náležitou analýzu a hodnocení jejich vlivu na obchod, ale i řádné dodržování dohodnutých pravidel, sankcí a opatření; bere na vědomí, že Komise se v současnosti nedostatečně zaměřuje na provádění obchodní dohod, a zdůrazňuje, že je velmi důležité zajistit, aby obchodní partneři plnili sliby obsažené v obchodních dohodách; vyzývá Komisi, aby do celého tohoto procesu zapojila Evropský parlament;

69. je přesvědčen, že dokud obchodní partneři nesplní všech pět kritérií EU nezbytných k získání statusu tržního hospodářství, měla by EU uplatňovat nestandardní metodiku v plném souladu s právem WTO s cílem zachovat konkurenceschopnost evropských podniků a pokračovat v našem boji proti všem formám nekalé hospodářské soutěže;

70. vyzývá Komisi, aby rozšířila svá ofenzivní obchodní opatření v souvislosti s otevřením a udržením nových trhů a zaměřila se na celní i necelní otázky; zdůrazňuje, že přísné

normy EU v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, které jsou zásadní pro zajištění důvěry spotřebitelů EU, by neměly být ohroženy nebo by se o nich nemělo jednat zvlášť;

71. vyzývá Komisi, aby zajistila rovné podmínky v rámci obchodních dohod, které se EU snaží uzavírat s třetími zeměmi, a sestavila podrobný seznam výrobků, jež mohou z jakýchkoli důvodů podléhat nadměrnému tlaku; požaduje, aby výrobky, u nichž vzbuzuje liberalizace obavy, byly v obchodních dohodách upraveny náležitým zvláštním a diferencovaným způsobem;

„Oblast spravedlnosti a základních práv založená na vzájemné důvěře“

72. vyzývá Komisi, aby přezkoumala stávající právní předpisy v oblasti kybernetické kriminality a předložila návrh, kterým stanoví jasný právní rámec upravující vztah soukromých společností a donucovacích orgánů v boji proti organizované trestné činnosti a radikalizaci na internetu;

73. vyzývá Komisi, aby předložila návrh týkající se přeshraniční spolupráce v oblasti výměny informací o sledovatelnosti financování terorismu;

74. vyzývá k urychlenému přijetí revidovaného návrhu o inteligentních hranicích s cílem přispět k zavedení účinných kontrol na vnějších hranicích EU;

„Na cestě k nové migrační politice“

75. zdůrazňuje, že migrační politika by měla brát na zřetel především zajištění důvěry veřejnosti, zachování celistvosti schengenského prostoru a udržení vnitřní bezpečnosti;

76. vyzývá Komisi, aby zhodnotila stávající nařízení a směrnice v oblasti migrace, zejména směrnici o slučování rodin, směrnici o azylovém řízení a směrnici o podmínkách přiznání azylu, které představují nechtěné faktory atraktivnosti EU pro žadatele o azyl;

77. zdůrazňuje, že revize nařízení Dublin III musí zachovat nejdůležitější zásady nařízení, a vyzývá Komisi, aby předložila specifické a konkrétní návrhy s cílem řešit druhotný pohyb žadatelů o azyl;

78. zdůrazňuje, že veškeré nadcházející návrhy týkající se ekonomické migrace ze zemí mimo EU/EHP by měly být především v pravomoci členských států a měly by rovněž usilovat o regulaci kvantity a kvality ekonomické migrace ze zemí mimo EU/EHP;

79. vyzývá Komisi, aby důkladně sledovala provádění dohody mezi EU a Tureckem ze strany Turecka;

80. vyzývá Komisi, aby zavedla zprávy o sledování a provádění, pokud jde o vyplácení a vnitrostátní výdaje v případě Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) a Fondu pro vnitřní bezpečnost (ISF), a aby v plné míře sledovala a vyhodnocovala používání finančních prostředků EU poskytnutých třetím zemím v oblasti azylu;

81. zdůrazňuje, že Komise by měla pravidelně sledovat a vyhodnocovat případnou dohodu o uvolnění vízového režimu s Tureckem, aby zajistila, že nedojde k drastickému nárůstu počtu osob překračujících dobu povoleného pobytu na základě víza a osob

pocházejících z Turecka, které žádají o mezinárodní ochranu;

82. žádá Komisi, aby důkladně sledovala realizaci evropské pohraniční a pobřežní stráže (ECBG) po jejím zavedení s cílem zajistit, že agentura bude nejen řídit příliv na vnějších hranicích, ale i hrát aktivní úlohu při navracení a zpětném přebírání osob a snižování celkového počtu neúspěšných žadatelů o azyl pobývajících na území EU;

83. vyzývá Komisi, aby navázala na svůj návrh cestovního dokladu pro navracení, a to ambiciózními plány navracení osob do třetích zemí, jako je Pákistán, Maroko a Alžírsko;

84. vyzývá Komisi, aby provedla přehlednou analýzu jednotlivých zemí a vypracovala individuální strategie přístupu k třetím zemím v souladu se zásadou „více za více“ a „méně za méně“, pokud jde o finanční pomoc EU v boji proti nelegální migraci a obchodování s lidmi;

„Silnější celosvětový aktér“

85. vyzývá k pravidelnému přezkumu evropské politiky sousedství (EPS), tak aby řešila neustále se měnící situaci na východních a jižních hranicích EU; dále trvá na tom, že práce a rozpočet Evropské služby pro vnější činnost musí podléhat řádné kontrole a odpovědnosti; je přesvědčen, že toto hodnocení by nemělo být zaměřeno pouze na správné vynakládání prostředků, ale i na otázku, zda je dosahováno cílů evropské politiky sousedství;

86. žádá Radu a Komisi, aby vzhledem k aktuálnímu vývoji průběžně a kriticky přezkoumávaly všechna přístupová jednání, jejich pokrok a efektivnost a popřípadě regulovaly jejich tempo a strategii;

87. uznává, že prosazování lidských práv je jedním z cílů zahraniční politiky EU se zvláštním důrazem na oblasti, jako je svoboda náboženského vyznání, svoboda projevu, politické svobody, práva žen a dětí a práva menšin;

88. žádá, aby byl nadále vyvíjen diplomatický tlak, a to i prostřednictvím cílených sankcí namířených proti osobám, skupinám a ruské vládě, s cílem dosáhnout mírového řešení konfliktu na Ukrajině; trvá tom, že je třeba přísně dodržovat politiku neuznání Ruskem okupovaného Krymu;

89. uznává NATO jakožto základ evropské bezpečnostní a obranné politiky;

90. vybízí k další mezinárodní spolupráci směřující k diplomatickému řešení izraelsko-palestinského konfliktu, jehož výsledkem bude bezpečný a všeobecně uznávaný Izrael žijící po boku suverénního a životaschopného palestinského státu; podporuje další úsilí o oživení mírového procesu mezi Tureckem a Kurdy s cílem rozvinout mezi oběma stranami důvěru a zahájit řešení širších regionálních otázek, které mají na Kurdy dopad;

Otázky rozvoje

91. vyzývá Komisi, aby spolupracovala s členskými státy v úsilí o dosažení cíle oficiální rozvojové pomoci (ODA) ve výši 0,7 % HNP;

92. vyzývá evropské orgány, aby vytvořily jasný, strukturovaný a transparentní rámec s jasnou zodpovědností upravující partnerství a aliance se soukromým sektorem v rozvojových zemích; dále požaduje, aby byly na úrovni EU zřízeny odvětvové mnohostranné platformy, které by sdružovaly soukromý sektor, organizace občanské společnosti, nevládní organizace, expertní skupiny, partnerské vlády, poskytovatele finanční pomoci a další zainteresované strany s cílem informovat o příležitostech k účasti na partnerství veřejného a soukromého sektoru, vyměňovat si osvědčené postupy, poskytovat technickou podporu týkající se právního rámce a očekávaných výzev vyplývajících ze společné rozvojové činnosti;

93. vyzývá Komisi, aby nalezla inovativní přístupy k záchranné a humanitární pomoci a zaměřila se důsledněji na předcházení krizím a na mechanismy včasného varování; naléhavě vyzývá Komisi, aby s cílem reagovat na současné a budoucí humanitární potřeby zvážila možná partnerství se soukromým sektorem; zdůrazňuje, že je třeba překonat propast mezi humanitární pomocí a dlouhodobou rozvojovou pomocí a zapojit „nové“ rozvíjející se ekonomiky, které mají stále výraznější profil, vliv a kapacitu při jednáních o humanitární pomoci;

94. požaduje rozšířit stávající mandát Evropské investiční banky (EIB) k poskytování úvěrů třetím zemím, aby se posílila její úloha při dosahování udržitelného rozvoje a zejména aby se mohla EIB aktivněji zapojit do nové strategie pro soukromý sektor prostřednictvím smíšeného financování, spolufinancování projektů a rozvoje místního soukromého sektoru; dále požaduje větší transparentnost a odpovědnost u partnerství a projektů, jichž se EIB účastní; vyzývá EIB a další finanční instituce členských států v oblasti rozvoje k zajištění toho, aby se společnosti, které čerpají jejich pomoc, nepodílely na daňových únicích;

95. vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy nadále podporovala třetí země s cílem vymýtit praktiky poškozující ženy a dívky včetně dětských a nucených sňatků, mrzačení ženských pohlavních orgánů, vražd ze cti, nucených sterilizací, znásilnění v ozbrojených konfliktech, kamenování a všech ostatních forem brutality; naléhavě vyzývá Komisi, aby společně s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) zlepšila podporu, která je k dispozici obětem takového násilí;

„Unie demokratické změny“

Rozpočtové otázky

96. domnívá se, že jednou ze základních zásad, kterou by se měla Komise řídit při přípravě odhadu rozpočtu EU, by měla být „evropská přidaná hodnota“; naléhavě vyzývá Komisi, aby se zaměřila na financování opatření, u nichž příspěvek z rozpočtu EU bude mít větší prokazatelný přínos než financování z jednotlivých členských států; je přesvědčen, že rozpočet EU hraje rozhodující úlohu, pokud jde o to, zda komisí navrhovaný mechanismus přezkumu právních předpisů EU z hlediska slučitelnosti se zásadami subsidiarity a proporcionality bude úspěšný, či nikoli;

97. zdůrazňuje, že je nezbytná změna kultury v přístupu k výdajům EU, neboť v současné době je kladen příliš velký důraz na čerpání prostředků a dodržování předpisů spíše než na přidanou hodnotu nebo výkon; naléhavě vyzývá Komisi, aby se zavázala k důkladnému přehodnocení rozpočtových priorit EU, a to na základě následných

hodnocení a robustních ukazatelů výkonnosti; domnívá se, že výkonnostní rezervy, například ty, které v současnosti fungují v rámci strukturálních fondů, by mohly být využívány ve větší míře a v dalších oblastech financování EU; považuje strategii rozpočtu zaměřeného na výsledky za slibný vývoj v této oblasti a naléhavě vyzývá Komisi, aby přístup sestavování rozpočtu podle výkonnosti v plné míře začlenila do ročního rozpočtového procesu;

98. bere na vědomí probíhající přezkum návrhu nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020, v polovině období; zdůrazňuje, že tento přezkum a případný legislativní návrh na revizi VFR musí být k dispozici dříve, než dojde ke změně závazku Evropského parlamentu, pokud jde o finanční stropy stanovené v nařízení z roku 2013 pro dobu trvání stávajícího VFR v zájmu rozpočtové předvídatelnosti;

99. naléhavě vyzývá Komisi, aby využila přezkumu VFR v polovině období a přesunula finanční prostředky mimo oblasti s nižší evropskou přidanou hodnotou, jako je kultura, občanství a sdělovací prostředky, a namísto toho přeorientovala rozpočet EU na zaměstnanost, růst a konkurenceschopnost; konstatuje, že ačkoli se Unie potýká s novými a neočekávanými výzvami, rozpočet EU nesmí tuto základní prioritu ztratit ze zřetele; vyzývá Komisi, aby využila této příležitosti a v souladu s programem zlepšování právní úpravy zjednodušila platná pravidla stávajících programů v této oblasti, například programu Horizont 2020;

100. bere na vědomí, že Komise má v úmyslu předložit návrh příštího VFR do 1. ledna 2018; naléhavě žádá Komisi, aby rozhodla o prioritách víceletého rozpočtu v souladu se zásadou evropské přidané hodnoty, a to předtím, než předloží jakékoli návrhy týkající se výše rozpočtu EU; naléhavě vyzývá Komisi, aby příští VFR uvedla do souladu s politickými cykly Komise a Parlamentu a zlepšila tak demokratickou odpovědnost a transparentnost víceletého rozpočtu;

101. bere na vědomí, že Komise zváží návrhy skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, včetně jakéhokoli dalšího návrhu na nový vlastní zdroj; domnívá se však, že systém vlastních zdrojů může vést ke lhostejnosti občanů EU; proto rozhodně odmítá zavedení jakékoli nové formy přímé evropské daně; namísto toho podporuje vytvoření jednoduššího a transparentnějšího systému zdrojů založeného na příspěvcích členských států odvozených od HND;

102. žádá Komisi, aby vypracovala zprávy o sledování a provádění týkající se čerpání prostředků a vnitrostátních výdajů v případě Azylového, migračního a integračního fondu a Fondu pro vnitřní bezpečnost;

Oblast životního prostředí

103. upozorňuje na skutečnost, že Komise má podle čl. 117 odst. 4 nařízení REACH právní povinnost předložit do 1. června 2017 zprávu o provádění a fungování nařízení, a konstatuje, že tato zpráva rovněž poslouží jako hodnocení nařízení v rámci programu REFIT; zdůrazňuje, že hodnocení by mělo posoudit účinnost a účelnost právních předpisů, jejich vzájemnou konzistentnost i soudržnost s ostatními politikami EU, skutečnost, zda dosáhly přidané hodnoty EU, jejich dopad na podniky, zejména ty na malé a střední, a jejich schopnost zajišťovat dlouhodobé investice, jakož i jejich vliv na

průmysl a možné přemístění výroby chemických látek umístěné v EU; vyzývá Komisi, aby předložila prováděcí nařízení, která zefektivní a zjednoduší postup povolování u žádostí týkajících se používání látek v malém množství (méně než 10 tun ročně) a existujících náhradních dílů;

104. vyzývá Komisi, aby definovala pojem „málo zpracovaná potravina“, především, co se týče mléčných výrobků a výrobků z masa, aby prověřila možnost omezit rozsah povinného uvádění země původu na potraviny, u nichž jsou zájmy spotřebitelů úměrné nákladům, jako je tomu v případě mléka určeného k pití a málo zpracovaných mléčných a masných výrobků, a aby v těchto oblastech vypracovala legislativní návrhy; naléhavě vyzývá Komisi, aby zvážila nedávné obavy ohledně označování a důsledného uplatňování právních předpisů týkajících se potravinového řetězce EU a aby současně využila nejnovější vědecké a technologické poznatky v této oblasti; konstatuje, že označování původu se již vyžaduje a efektivně funguje u mnoha jiných potravinářských výrobků, včetně nezpracovaného masa, vajec, ovoce a zeleniny, ryb, medu, extra panenského olivového oleje, panenského olivového oleje, vína a lihovin;

105. konstatuje, že existují značné problémy, pokud jde o soulad s klíčovými ustanoveními nařízení o biocidních přípravcích týkajícími se schvalování dodavatelů a registrace účinných látek používaných k ošetření předmětů, a to z důvodu špatné informovanosti dotčených podniků; naléhavě vyzývá Komisi, aby zahrnula nařízení do svého programu REFIT na rok 2017, a to se zvláštním zřetelem na finanční a administrativní zátěž, které čelí MSP a mikropodniky při sestavování dokumentace pro schválení Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA) podle těchto právních předpisů;

106. bere na vědomí finanční a regulační výzvy, které pro členské státy představuje dodržování směrnice o dusičnanech (91/676/EHS), která je často pokládána za špatný příklad účinného právního předpisu EU a v souvislosti s níž bylo zahájeno mnoho řízení o nesplnění povinnosti, která dosud nebyla uzavřena; zdůrazňuje, že je třeba harmonizovat cyklus podávání zpráv s cyklem podávání zpráv podle rámcové směrnice o vodě, tak aby bylo možné použít stejné údaje z monitorování k přezkumu obou směrnic a omezit a zjednodušit požadavky na plánování, pokud jde o dusičnany, které se ukázaly být zbytečnou byrokratickou zátěží pro zemědělské odvětví; naléhavě vyzývá Komisi, aby do svého programu REFIT na rok 2017 zařadila systematický přezkum směrnice o dusičnanech s cílem zracionalizovat nesrozumitelné požadavky a snížit náklady na jejich dodržování;

107. opakuje, že je důležité investovat a stimulovat přechod na oběhové hospodářství, což je v souladu s agendou Komise v oblasti dlouhodobých pracovních příležitostí, růstu a konkurenceschopnosti, sníží závislost EU na dovozu surovin a nabízí potenciál vytvořit situaci výhodnou pro všechny zúčastněné strany; vyzývá Komisi, aby zajistila účinné provádění svého akčního plánu pro oběhové hospodářství se zvláštním zřetelem na cíle stanovené pro rok 2017;

108. znovu zdůrazňuje, že je důležité dosáhnout cílů stanovených ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, a zdůrazňuje strategický význam této strategie, a to i ze socioekonomického hlediska; vyjadřuje vážné znepokojení nad pokračujícím úbytkem biologické rozmanitosti a konstatuje, že nebude-li vynaloženo další značné a trvalé úsilí, nebudou splněny cíle stanovené do roku 2020; zdůrazňuje, že pro zachování

biologické rozmanitosti a zastavení jejího úbytku má zásadní význam nalezení větší politické vůle na nejvyšší úrovni; vyzývá Komisi, aby společně s příslušnými orgány členských států a všemi zúčastněnými stranami přisoudila prioritní význam provádění stávajících právních předpisů, prosazování a další integraci ochrany biologické rozmanitosti do jiných oblastí politiky; připomíná, že směrnice o ochraně přírody by měly být plně provedeny, a nikoli revidovány;

109. vyzývá Komisi, aby urychleně přijala opatření s cílem zastavit nedovolené obchodování se zvířaty v zájmovém chovu; připomíná v této souvislosti význam identifikačních a evidenčních systémů a připomíná Komisi svou výslovnou výzvu[1], aby byla zvýšena kompatibilita těchto systémů v členských státech s cílem zlepšit životní podmínky zvířat;

110. upozorňuje zejména na potřebu komplexního posouzení provádění nařízení (ES) č. 1107/2009 a nařízení (ES) č. 396/2005, a žádá Komisi, aby vypracovala podrobné nezávislé hodnocení v roce 2017; domnívá se, že tento přezkum by měl zohlednit hlavní prvky obou nařízení, ale zároveň zlepšit účinnost a koordinaci mezi oběma právními předpisy; vyzývá Komisi k zajištění toho, aby byl regulační rámec pro přípravky na ochranu rostlin v souladu se zásadami a postupy zlepšování právní úpravy a obsahoval rozhodovací rámec, který je soudržný, účinný, předvídatelný a řádně vědecky podložený;

Společná zemědělská politika

111. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s přezkumem víceletého finančního rámce (VFR) v polovině období a neustálými požadavky kladenými na evropské zemědělce, aby vyráběli více za méně, dodržovali normy v oblasti životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat a poskytovali veřejné statky, zachovala zemědělské stropy v okruhu 2;

112. vyzývá Komisi, aby v zájmu snížení zátěže pro výrobce a zlepšení společné zemědělské politiky (SZP) s ohledem na účinné poskytování veřejných statků a plnění environmentálních cílů provedla úplný přezkum SZP v polovině období, zajistila přechod na tržněji orientovanou politiku s větším prostorem pro inovace a konkurenceschopnost, vyrovnala přímé platby napříč členskými státy a přezkoumala ustanovení o jednotné společné organizaci trhů za účelem posílení organizací producentů, podpořila využívání těchto opatření a poskytla zemědělcům nové finanční nástroje a možnosti zvládání pokračující nestability trhu;

113. zdůrazňuje význam programu pro zjednodušení SZP a vyzývá Komisi, aby komplexním způsobem posoudila účinnost ekologizačních opatření; vítá závazek Komise provést přezkum plochy využívané v ekologickém zájmu (EFA) v polovině období, ale zdůrazňuje, že je třeba tento přezkum rozšířit na všechna tři ekologizační opatření; vyzývá Komisi, aby dále rozvíjela a prováděla opatření k zavedení proporcionality, flexibility a větší míry tolerance do řízení SZP a aby řešila šířící se „kulturu strachu“, která existuje mezi zemědělci v souvislosti s kontrolami podmíněnosti a s uplatňováním sankcí;

[1] Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. února 2016 o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech, Přijaté texty, P8_TA(2016)0065.

114. zdůrazňuje, že je nutné řešit nerovnováhu v potravinářském dodavatelském řetězci, obzvláště s cílem zaručit spravedlivé a transparentní vztahy mezi primárními producenty, zpracovateli, dodavateli a distributory, a vyzývá Komisi, aby zahájila diskuzi s daným odvětvím, aby bylo možné řešit obavy týkající se podávání anonymních hlášení a upevnění pozice primárních producentů;

115. vyzývá Komisi, aby podporovala inovace v zemědělství tím, že zajistí důsledný regulační rámec a při nadcházejícím přepracování a reformě příslušných právních předpisů řádně přihlédne k problematice inovací; zdůrazňuje, že má-li zůstat zemědělství konkurenceschopné a dostát současným a budoucím úkolům, musí Komise považovat výzkum a inovace v zemědělství za prioritu;

Společná rybářská politika

116. vyzývá Komisi, aby přednostně podporovala hospodářský a sociální přínos drobného rybolovu k místní ekonomice, tak aby bylo zajištěno, že na pobřeží nedojde k úbytku obyvatelstva, a aby došlo ke snížení vysoké míry nezaměstnanosti v dalších hospodářských odvětvích;

117. připomíná, že cílem společné rybářské politiky je zajistit udržitelnost z hlediska životního prostředí a ekonomickou a sociální únosnost a zdroj zdravých potravin pro občany EU; připomíná, že všeobecným cílem této politiky je zabránit nechtěným úlovkům, a podotýká, že hlavní prioritou při plnění povinnosti týkající se vykládání úlovků je omezit objem nežádoucích vedlejších úlovků a zvýšit možnost přežití podniků, jejichž činnost je spojena s rybolovem; vyzývá Komisi, aby neustále hodnotila a sledovala, zda se v důsledku povinnosti vykládat úlovky, zejména v rámci smíšeného rybolovu, neobjevují potenciální „blokační druhy ryb“; vyzývá Komisi, aby pokračovala v úzké spolupráci s rybáři a vědeckými pracovníky, aby bylo možné zjistit a předpovědět, kde se mohou objevit „blokační druhy ryb“, a hledat řešení jako např. zcela nové způsoby rybolovu;

118. zdůrazňuje, že je nutné, aby se věda dostala do centra rybářské politiky; připomíná Komisi, že je zejména nutné, aby se víceleté plány zakládaly na vědeckých poznatcích; s potěšením konstatuje, že se komisař Vella zavázal, že v roce 2016 předloží víceletý plán pro Středozemní moře; bere na vědomí obavy Komise, pokud jde o stav populací ve Středozemním moři;

119. zdůrazňuje, že je nutné, aby Komise přepracovala nařízení o využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři z roku 2006, aby bylo zjištěno, že se rybolovná zařízení a způsoby rybolovu budou navrhovat tak, aby odpovídaly specifickému charakteru regionu Středozemního moře a jeho rybolovným podnikům, a že se přitom přihlédne ke zvláštním hydrografickým rysům oblasti Středozemního moře; vyzývá Komisi, aby zajistila revizi posouzení stavu populací ryb, pokud jde o pobřežní rybolov, a zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že druhy lovené v rámci pobřežního rybolovu mají vesměs obrovský význam ze sociálně-ekonomického hlediska, přestože tvoří jen malou část celkových úlovků, je nutné provést analýzu drobného rybolovu a jeho dopadu na populace ryb;

120. zdůrazňuje, že rozvoj akvakultury a mořské akvakultury může hrát významnou roli jak při obnovování rozmanitosti druhů, tak z hlediska růstu mořského hospodářství; vyzývá

Komisi, aby podporovala členské státy při prosazování opatření, která by v souladu se zásadou udržitelnosti podpořila rybolov a cestovní ruch (rybářskou turistiku, mořskou akvakulturu apod.);

121. vítá nový rámec v oblasti rybolovu zabývající se technickými opatřeními jakožto prostředek ke zjednodušení rybářské politiky; zdůrazňuje, že univerzální přístup k unijní rybářské politice není účinný, a žádá Komisi, aby přijala opatření, která by zajistila, že nový přístup založený na regionalizaci zajistí v rámci rybolovného průmyslu větší svobodu a povede k omezení byrokracie, která rybáře zatěžuje;

Politika regionálního rozvoje

122. domnívá se, že v průběhu období, kdy je v platnosti tento pracovní program Komise, by měly být evropské strukturální a investiční fondy použity k tomu, aby pomohly členským státům s obtížnými, ale zásadními hospodářskými reformami, které jsou nutné k dosažení větší konkurenceschopnosti, a zdůrazňuje, že prostředky z těchto fondů by se měly investovat tam, kde budou největším přínosem; vyzývá v tomto duchu Komisi, aby použila závěry, k nimž dospěl její projekt „zaostávajících regionů“, k tomu, aby zjistila, které faktory se pojí s nedostatečným pokrokem, tak aby došlo ke zvýšení míry hospodářského rozvoje a k vypracování příslušných plánů činnosti, v nichž by byla podrobně uvedena opatření k zajištění účinné investiční politiky;

123. podotýká, že evropské strukturální a investiční fondy jsou stále příliš komplikované na to, aby je bylo možné snadno spravovat, a že je obtížné zajistit přístup malých a středních podniků a skupin občanské společnosti k těmto fondům; naléhavě vyzývá Komisi, aby zintenzivnila své úsilí o zjednodušení postupů a procesů týkajících se těchto fondů pro všechny zainteresované strany, tak aby došlo k jejich většímu dopadu a k většímu využívání a čerpání prostředků z těchto fondů, a aby zároveň zajistila účinné finanční kontroly a zabránila nesrovnalostem, včetně podvodů; poukazuje zejména na to, že je nutné řešit problematiku zbytečných právních úprav, zjednodušit přístup k finančním nástrojům a více propojit systémy pomoci s podniky; vyzývá Komisi, aby evropské strukturální a investiční fondy plně začlenila do strategie EU zaměřené na zdokonalení tvorby právních předpisů, zejména s cílem omezit byrokratickou zátěž malých a středních podniků, a aby zintenzivnila svou snahu o to, aby pokud jde o tyto fondy, fungovala jako celek, kdy by byla mezi příslušnými generálními ředitelstvími zajištěna větší koordinace;

124. zdůrazňuje, že je důležité, aby se k problematice regionálního rozvoje přistupovalo s ohledem na dané místo a na základě podnětů směřující zdola nahoru, které by podporovaly strategie místního rozvoje, vytvářely pracovní místa a vedly k podpoře udržitelného rozvoje venkova, a poukazuje na význam širšího využívání analýz územního dopadu; domnívá se, že nové nástroje územního rozvoje (integrované územní investice a místní rozvoj se zapojením místních komunit) mají možnost účinněji reagovat na místní potřeby jak v městských, tak i ve venkovských oblastech; naléhavě proto vyzývá Komisi, aby uplatňovala nařízení, které by se vztahovalo na jejich financování z evropských strukturálních a investičních fondů jako celku, tak aby došlo k upevnění jejich synergického působení, a aby přehodnotila jejich omezené využívání;

125. vyzývá Komisi, aby zajistila větší flexibilitu čerpání finančních prostředků v rámci programů využívající evropské strukturální a investiční fondy, tak aby byly zajištěny

investice do prioritních oblastí regionů, a aby zároveň přihlížela k potřebě omezit regionální nerovnosti a splnit všeobecný cíl, kterým je dosáhnout územní soudržnosti, s cílem zvýšit konkurenceschopnost;

126. uznává, že aby mohly místní a regionální orgány účinně reagovat na potřeby na místě, bude nutné zajistit určité přerozdělení priorit financování v rámci programového období 2014–2020, vyzývá však Komisi, aby se vyvarovala přerozdělování finančních prostředků vyčleněných na určité programy směrem shora dolů za účelem omezení vlivu migrace; zdůrazňuje, že evropské strukturální a investiční fondy existují za účelem podpory stabilního dlouhodobého regionální rozvoje s cílem zvýšit konkurenceschopnost, nikoli s cílem financovat mimořádná opatření;

127. vyzývá Komisi, aby se co nejdříve zapojila do diskuze s Parlamentem a členskými státy, pokud jde o budoucnost evropských strukturálních a investičních fondů po roce 2020, a aby se přitom jednoznačně zaměřila na cílené investice, které by byly pro daňové poplatníky přínosem; považuje nový způsob myšlení, který se orientuje na dosažení výsledků, a integrované nástroje financování, které jsou kombinací několika grantových a úvěrových programů EU v oblasti územního rozvoje, a zvýšení administrativní podpory zemím, které jsou čistými příjemci prostředků z těchto fondů, a současné zajištění větší flexibility investic čistých plátců a menších zásahů za přínos;

Problematika dopravy

128. zdůrazňuje, že je nutné pokročit v realizaci transevropských dopravních sítí (TEN)T) a hlavních dopravních koridorů, které jsou prioritou, aby došlo k propojení dopravní sítě všech regionů EU a k vyřešení takových problémů, jako je nedostatek vhodné infrastruktury, nedostatečná přístupnost a nízká interoperabilita mezi východními a západními regiony EU; poukazuje na to, že je nutné zajistit synergické působení finančních zdrojů Evropského fondu pro strategické investice (EFSI), Nástroje pro propojení Evropy a evropských strukturálních a investičních fondů, aby bylo zajištěno co nejlepší využití všech dostupných finančních prostředků EU; domnívá se, že nehledě na Bílou knihu o dopravě z roku 2011 je přístup EU stále příliš roztříštěný, a má za to, že všechny způsoby dopravy jsou stále ještě nadmíru izolované; vyzývá Komisi, aby vypracovala strategii, která by se zaměřila na propojení více druhů dopravy mezi sebou;

129. naléhavě vyzývá Komisi, aby přistoupila k ujasnění a zjednodušení stávajících předpisů o době řízení a odpočinku, zejména nařízení (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy a nařízení (EU) č. 165/2014 o tachografech v silniční dopravě, tak aby došlo ke zvýšení právní jistoty z hlediska členských států a provozovatelů silniční dopravy, a aby zajistila svobodu poskytovat dopravní služby v celé EU a zároveň zajistila důsledné jednotné uplatňování právních předpisů;

130. bere na vědomí dohodu dohodu o nařízení (ES) č. 1365/2006 o statistice přepravy věcí po vnitrozemských vodních cestách, pokud jde o svěření přenesených a prováděcích pravomocí Komisi za účelem přijímání určitých opatření; zdůrazňuje, že tendence k rozšiřování množství nejrůznějších statistických údajů, které se mají shromažďovat (v tomto případě např. nový systém shromažďování dat o přepravě cestujících), přinese pouze větší byrokracii, aniž by byla přínosem;

131. naléhavě vyzývá Komisi, aby se snažila o vypracování účinnějších opatření, než jsou opatření uvedená v nařízení (ES) č. 868/2004 k řešení nekalé hospodářské soutěži ze strany státem dotovaných neunijních leteckých dopravců na evropském trhu letecké dopravy, tak aby bylo možné zachovat spravedlivou hospodářskou soutěž a rovné podmínky pro všechny subjekty na trhu;

132. žádá Komisi, aby členské státy vybídla k prohloubení spolupráce s organizací Euro Contrôle Route, tak aby bylo zajištěno účinnější uplatňování stávajících právních předpisů EU v oblasti padělání dokumentů a řidičských průkazů v oblasti silniční dopravy;

133. bere na vědomí obavy veřejnosti týkající se hluku ze železniční nákladní dopravy jako jednoho z vedlejší účinků tohoto druhu dopravy, který má dopad na životní prostředí a zdraví; zdůrazňuje však, že hluk je „ze své podstaty lokální záležitostí“ a měl by se řešit na úrovni členských států a že je nutné vyvážit jednak cíl snižování hluku a jednak zachování konkurenceschopnosti železnic a nutnost vyhnout se narušování trhu a vzniku nevýhodné situace z hlediska železničních společností, které by k dovybavení železničních vagónů potřebovaly obrovské dodatečné prostředky;

Sociální politika

134. podotýká, že pět hlavních oblastí činnosti stanovených ve strategii Komise pro rovné příležitosti žen a mužů na období 2010–2015 zůstává platnými prioritami i pro funkční období Junckerovy Komise (2014–2019) a že Komise zveřejnila 40stránkový pracovní dokument, v němž nastínila svůj „strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019“; žádá Komisi, aby se před posuzováním toho, zda je nutné předkládat nové legislativní návrhy a politické nástroje v oblasti rovných příležitostí, v rámci své činnosti týkající se opatření v oblasti rovných příležitostí pro muže a ženy zaměřila na uplatňování stávajících právních předpisů ze strany členských států, a zdůrazňuje význam výměny osvědčených postupů, zejména v případech výlučné pravomoci členských států;

135. vyzývá Komisi, aby účinně sledovala uplatňování směrnice 2014/67/EU ze strany všech členských států; je pevně přesvědčen o tom, že Komise musí řádně posoudit veškeré obavy, které přednesly parlamenty 11 členských států prostřednictvím tzv. postupu žluté karty; naléhavě žádá Komisi, aby předtím, než bude pokračovat v práci na svém návrhu na přepracování směrnice 96/71/ES, počkala na plné uplatňování směrnice 2014/67/EU;

136. připomíná Komisi, že v souladu s článkem 153 SFEU spadá stanovování mezd do pravomoci členských států;

137. podporuje snahu Komise o novelizaci a přepracování nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, tak aby bylo možné přihlédnout k měnícím se skutečnostem a ke strukturální různorodosti v rámci členských států i mezi nimi; zdůrazňuje však, že zajišťování a správa systémů sociálního zabezpečení spadá do pravomoci jednotlivých členských států, přičemž Unie tuto oblast koordinuje, ale neharmonizuje;

138. vítá stažení směrnice o mateřské dovolené (92/85/EHS) ze strany Komise; domnívá se, že to, že se nepodařilo dosáhnout dohody o tomto návrhu, ukazuje, jak obtížné je na

úrovni EU dospět k dohodě v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí;

139. zdůrazňuje, že v souvislosti s plánem Komise nazvaným „Nový začátek s cílem řešit problém rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, kterému čelí pracující rodiny“ musejí být veškeré nové návrhy zcela v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

140. připomíná Komisi zprávu pěti předsedů, která v souvislosti s procesem sbližování uznává, že neexistuje žádný univerzální postup; je v této souvislosti pevně přesvědčen o tom, že návrh unijního pilíře sociálních práv se musí zaměřovat především na stále častější využívání srovnávacích kritérií a výměnu osvědčených postupů;

141. bere na vědomí, že Komise hodlá přezkoumat právní předpisy v sociální oblasti; vyzývá Komisi, aby s ohledem na nové trendy přehodnotila význam těchto předpisů a aby zjistila, jaké jsou možnosti jejich zjednodušení a omezení zátěže, mj. na základě případného stažení nebo zrušení určitých předpisů;

142. uznává široké cíle záruky pro mladé, pokud jde o její potenciální hodnotu z hlediska zaměření pozornosti členských států na nutnost přijmout opatření k boji proti nezaměstnanosti mladých; v souvislosti se zvláštní zprávou Účetního dvora č. 3/2015 však poukazuje na význam vyhodnocení účinnosti výsledků tohoto programu, tak aby bylo možné vytvořit účelněji zaměřená opatření a nástroje; zdůrazňuje, že jakékoli podstatné navyšování finančních prostředků v budoucnu by mělo být schváleno pouze poté, co budou přijata opatření v návaznosti na závěry a doporučení ze zprávy Účetního dvora týkající se záruky pro mladé lidi;

143. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila, že právní předpisy EU a programy financování budou v souladu s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením; vítá závazek týkající se zajištění přístupnosti zboží a služeb pro tyto osoby, včetně budov, a také závazek týkající se jejího účinného prosazování a mechanismů podávání stížností; vyzývá Komisi, aby v budoucnu při přípravě legislativních aktů – v případech, kdy je to relevantní, např. v souvislosti s digitální agendou – přihlížela k tomu, že přístup ke zboží a službám je stejně důležitý pro fyzické prostředí jako pro oblast IKT;

Politika v oblasti kultury a vzdělávání

144. poukazuje na příležitost, kterou poskytlo přepracovávání VFR v polovině období z hlediska hodnocení účinnosti a přínosu kulturních a vzdělávacích programů EU v současném finančním období a z hlediska jejich účinného řízení; vyzývá Komisi zejména k tomu, aby v souladu se zásadou subsidiarity a agendy pro dokonalejší tvorbu právních předpisů posoudila přínos programu Evropa pro občany a Tvůrčí Evropa;

145. vítá, že Komise v rámci přepracování směrnice o audiovizuálních mediálních službách uplatnila Program pro účelnost a účinnost právních předpisů; vyzývá Komisi, aby aktivně uplatňovala závěry procesu prováděného v rámci tohoto programu a výsledky konzultací se zúčastněnými stranami při jakékoli revizi této směrnice; zdůrazňuje, že je nutné zajistit trvalé investice do kreativního cyklu a přístupu spotřebitelů ke kvalitnímu obsahu a zároveň zvýšit ochranu nezletilých před škodlivým obsahem a podpořit výrobu a distribuci evropských audiovizuálních mediálních děl;

146. připomíná, že strategický rámec pro evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020) by měl být doplňkem opatření členských států a podpořit jejich snahu o vypracování systémů vzdělávání a odborné přípravy; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby zajistila, aby byla respektována příslušnost členských států, příp. příslušných regionálních orgánů v této oblasti a ve všech dalších oblastech politiky kultury a vzdělávání, a aby byly dodržovány zásady subsidiarity a proporcionality; vyzývá Komisi, aby zajistila přiměřené zapojení odborníků a příslušných zúčastněných stran, zejména organizací rodičů, do činnosti na rámci ET 2020;

147. podporuje snahu Komise o prosazení větší viditelnosti a transparentnosti vysokoškolské kvalifikace na základě Boloňského procesu; prosazuje, aby se větší pozornost věnovala problematice vedlejších účinků Boloňského procesu i programů mobility a také zajištění větší flexibility vzdělávacích zařízení, pokud jde o sestavování jejich vzdělávacích programů; žádá, aby se znovu posoudila možnost spolupráce a výměny osvědčených postupů v oblasti dalšího vzdělávání a vypracování vazeb na podniky a zařízení vyššího vzdělávání, tak aby bylo zajištěno, že vzdělávání a odborná příprava osob starších 16 let v celé EU povede k vytvoření dovedností nutných k zajištění růstů a zaměstnanosti;

148. vyjadřuje znepokojení nad tím, že evropským školám se nepodařilo vyřešit obavy, které vyjádřil Účetní dvůr; vítá přijetí nového finančního rámce pro evropské školy v roce 2014 jakožto prostředku k reakci na některé z uvedených problémů, vzhledem k tomu, že 60 % rozpočtu evropských škol pochází z rozpočtu EU, však vyzývá Komisi, aby v roce 2017 zajistila důkladné a včasné přepracování systému řízení, vedení a organizace evropských škol;

Institucionální otázky

149. vyzývá Komisi, aby uznala, že demokraticky zvolené regionální a místní orgány a sdružení jejich zástupců jsou nedílnou součástí evropského procesu tvorby právních předpisů, zatímco „zúčastněné či zainteresované strany“ a „lobbisté“ nikoli; požaduje konkrétně, aby se na ně nevztahovaly povinnosti ve spojitosti s rejstříkem transparentnosti, jak je tomu už v případě jednotlivých regionů;

150. vyzývá proto Komisi, aby iniciovala řádný postup pro přepracování Smlouvy podle článku 48 Smlouvy o Evropské unii s cílem navrhnout nezbytné změny článku 341 SFEU a protokolu č. 6 přiloženého k této smlouvě, aby Parlament mohl sám rozhodovat o umístění svého sídla a o své vnitřní organizaci;

151. vyzývá Komisi, aby navrhla změnu statutu Soudního dvora tak, aby „soudce, který se zúčastnil projednání případu před senátem nebo před velkým senátem, mohl připojit k rozsudku buď své souhlasné či nesouhlasné odlišné stanovisko, nebo prosté prohlášení o nesouhlasu“;

152. vyzývá Komisi, aby se řídila zásadami svěření pravomocí, subsidiarity a proporcionality a dodržovala současné nebo budoucí výjimky, odchylky a právní záruky, které byly některým členským státům uděleny s ohledem na Smlouvy a na protokoly a prohlášení, jež jsou přiloženy k těmto Smlouvám;

153. vyzývá Komisi, aby respektovala rozsah státní suverenity, mj. v oblasti kontroly hranic, selektivního přistěhovalectví, sociálních předpisů a sociální politiky, práva týkajícího se

státní příslušnosti, trestního práva, rodinného práva, volebního práva a politiky v oblasti kultury a vzdělávání a také obecněji naprostou nadřazenost ústavy jednotlivých členských států;

154. vyzývá Komisi, aby jasně prokázala, že veškeré iniciativy zaměřené proti členským státům, jako je postup při zjišťování situace v oblasti právního státu, mají pevný právní základ, jsou podloženy nezvratnými fakty a zakládají se na spolehlivém posouzení situace;

155. vyzývá Komisi, aby věnovala větší pozornost dodržování transparentnosti a rozdělení moci, a to na základě přísnějšího dodržování ustanovení článku 290 SFEU, a aby proto k přijímání čistě legislativních opatření, které je nutné přijímat na základě řádného legislativního postupu, nepoužívala akty v přenesené pravomoci;

o

o o

156. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě, Evropské radě a vládám a parlamentům členských států.